

LITURGIE 10 augustus 2025

Welkomstwoord

Zingen (staande): Psalm 105: 1 en 3

Looft, looft, verheugd den HEER' der Heren;
Aanbidt Zijn Naam, en wilt Hem eren.
Doet Zijne glorieijke daán
Alom den volkeren verstaan,
En spreekt, met aandacht en ontzag,
Van Zijne wond'ren dag aan dag.

Vraagt naar den HEER' en Zijne sterkte,
Naar Hem, die al uw heil bewerkte.
Zoekt dagelijks Zijn aangezicht,
Gedenkt aan 't geen Hij heeft verricht,
Aan Zijn doorluchte wonderdaân;
En wilt Zijn straffen gadeslaan.

Stil gebed (staande)

Votum en groet (staande)

Zingen: Gezang 93: 1, 2, 3 en 4

1. Ere zij aan God, de Vader,
ere zij aan God, de Zoon,
eer de Heil'gen Geest, de Trooster,
de Drieëen'ge in zijn troon.
Halleluja, halleluja
de Drieëen'ge in zijn troon!

3. Ere zij de Heer der eng'len,
ere zij de Heer der Kerk,
ere aan de Heer der volk'ren,
aard en hemel looft uw werk!
Halleluja, halleluja,
looft de Koning en zijn werk!

2. Ere zij aan Hem, wiens liefde
ons bevrijdt van elke smet,
ere zij aan Hem, die zondaars
in de rij van koon'gen zet.
Halleluja, halleluja
't Lam, dat vrijkocht en dat redt!

4. Halleluja, lof, aanbidding
brengen eng'len U ter eer,
heerlijkheid en kracht en machten
legt uw schepping voor U neer.
Halleluja, halleluja,
lof zij U, der heren Heer!

Geloofsbelijdenis

Zingen: Gezang 244: 3 en 4

Nooit kan 't geloof te veel verwachten,
des Heilands woorden zijn gewis.
't Faalt aardse vrienden vaak aan krachten,
maar nooit een vriend als Jezus is.
Wat zou ooit zijne macht beperken?
't Heelal staat onder zijn gebied!
Wat zijne liefde wil bewerken,
ontzegt Hem zijn vermogen niet.

Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen, die 't heil des Heren wachten,
zijn bergen vlak en zeeën droog.
O zaligheid niet af te meten,
o vreugd, die alle smart verbant!
Daar is de vreemd'lingschap vergeten,
en wij, wij zijn in 't Vaderland!

Gebied

Schriftlezing: Numeri 12: 1 t/m 16

Mirjam en Aäron morren tegen Mozes; Mirjam gestraft met melaatsheid

Mirjam, en ook Aäron, spraken over Mozes vanwege de Cusjitishe vrouw die hij genomen had, want hij had een Cusjitishe vrouw genomen. Zij zeiden: Heeft de HEERE alleen maar door Mozes gesproken? Heeft Hij ook niet door ons gesproken? En de HEERE hoorde het. Maar de man Mozes was zeer zachtmoedig, meer dan alle mensen die op de aardbodem waren. Meteen zei de HEERE tegen Mozes, en tegen Aäron, en tegen Mirjam: U met zijn drieën, vertrek naar de tent van ontmoeting. En zij vertrokken met z'n drieën daarnaartoe. Toen daalde de HEERE neer in de wolkkolom en ging bij de ingang van de tent staan. Hij riep Aäron en Mirjam, en zij kwamen beiden naar voren. Hij zei: Luister toch naar Mijn woorden! Als iemand onder u een profeet is, maak Ik, de

HEERE, Mij door een visioen aan hem bekend, spreek Ik met hem door een droom. Maar zo doe Ik niet tegenover Mijn dienaar Mozes, die in Mijn hele huis trouw is, met hem spreek Ik van mond tot mond, ja, zichtbaar, en niet in raadsels. Hij aanschouwt de gestalte van de HEERE. Waarom dan bent u niet bevreesd geweest om over Mijn dienaar, over Mozes, te spreken? Zo ontbrandde de toorn van de HEERE tegen hen, en Hij ging weg. De wolk week van boven de tent, en zie, Mirjam was melaats, wit als sneeuw. Toen keerde Aäron zich om naar Mirjam, en zie, zij was melaats. Daarom zei Aäron tegen Mozes: Met uw toestemming, mijn heer, leg toch niet op ons de zonde waarmee wij dwaas gehandeld hebben en die wij begaan hebben. Laat zij toch niet zijn als een doodgeborene, van wie, als hij uit het lichaam van zijn moeder komt, de helft van zijn lichaam al verteerd is! Toen riep Mozes tot de HEERE: O God, genees haar toch! De HEERE zei tegen Mozes: Stel dat haar vader haar verachtelijk in haar gezicht had gespuwd, zou zij niet zeven dagen te schande worden? Laat haar zeven dagen buiten het kamp gesloten worden, en daarna weer opgenomen worden. Zo werd Mirjam zeven dagen buiten het kamp gesloten. Het volk brak niet op, totdat Mirjam weer in hun midden opgenomen was. Maar daarna brak het volk op van Hazeroth, en zij sloegen hun kamp op in de woestijn Paran.

Inzameling gaven

1e collecte:
Diaconie

2e collecte:
Kerk

3e collecte:
Duurzaamheid en onderhoud gebouwen

Zingen: Psalm 77: 5 en 6

“Zou de HEER’ Zijn gunstgenoten,”
Dacht ik, “dan altoos verstoten?
Niet goedgunstig zijn voortaan?
Nimmer ons meer gadeslaan?
Zouden Zijn beloftenissen
Verder haar vervulling missen,
Vrucht’loos worden afgewacht
Van geslachte tot geslacht?”

Zou God Zijn genâ vergeten?
Nooit meer van ontferming weten?
Heeft Hij Zijn barmhartigheên
Door Zijn gramschap afgesneên?”
‘k Zei daarna; “Dit krenkt mij ‘t leven,
Maar God zal verand’ring geven;
D’ Allerhoogste maakt het goed;
Na het zure geeft Hij ‘t zoet.”

Preek: *Zo ontbrandde de toorn van de HEERE tegen hen, en Hij ging weg.*

Inzameling gaven

Zingen: Opwekking 599:

1. Nog voordat je bestond
Kende Hij je naam
Hij zag je elk moment
En telde elke traan
Omdat Hij van je hield
Gaf Hij zijn eigen zoon
Hij wacht alleen nog maar totdat jij komt

2. En wat je nu ook doet
Z'n liefde blijft bestaan
Ook niets wat jij ook deed
Verandert daar iets aan

Omdat Hij van je houdt
Gaf Hij zijn eigen zoon
En nu is alles klaar wanneer jij komt

Refr. Kom tot de Vader
Kom zoals je bent
Heel je hart, al je pijn
Is bij Hem bekend
De liefde die Hij geeft
De woorden die Hij spreekt
Daarmee is alles klaar wanneer jij komt

3. En wat je nu ook doet
Z'n liefde blijft bestaan
Ook niets wat jij ooit deed
Verandert daar iets aan
Omdat Hij van je houdt
Gaf Hij z'n eigen zoon
En nu is alles klaar wanneer jij komt

4. Kom tot de vader
Kom zoals je bent
Heel je hart, al je pijn
Is bij Hem bekend
De liefde die Hij geeft
De woorden die Hij spreekt
Daarmee is alles klaar wanneer jij komt

Kom tot de Vader
Kom zoals je bent
Heel je hart, al je pijn
Is bij Hem bekend
De liefde die Hij geeft
De woorden die Hij spreekt
Daarmee is alles klaar wanneer jij komt

De liefde die Hij geeft
De woorden die Hij spreekt
Hij wacht alleen nog maar totdat je komt

De liefde die Hij geeft
De woorden die Hij spreekt
Hij wacht alleen nog maar totdat je komt

Gebed

Zingen: Psalm 89: 7 en 8

Hoe zalig is het volk, dat naar Uw klanken
hoort!
Zij wand'len, HEER', in 't licht van 't Godd'lijk
Aanschijn voort;
Zij zullen in Uw Naam zich al den dag
verblijden;
Uw goedheid straalt hun toe; Uw macht
schraagt hen in 't lijden,
Uw onbezweken trouw zal nooit hun val
gedogen,
Maar Uw gerechtigheid hen naar Uw woord
verhogen.

Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht van
hunne kracht;
Uw vrije gunst alleen wordt d' ere
toegebracht;
Wij steken 't hoofd omhoog en zullen d'
eerkroon dragen
Door U, door U alleen, om 't eeuwig
welbehagen,
Want God is ons ten schild in 't strijdperk van
dit leven,
En onze Koning is van Israels God gegeven.

Zegen